

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 47
din 09.02.2011**

Dosar nr.: 199/2010

Petiția nr.: 4112/20.05.2010

Petent: A. Ș

Reclamat: S.C. Eureko Asigurări S.A.

Obiect: petentul se consideră discriminat de faptul că la S.C. Eureko Asigurări S.A nu există rampă de acces pentru persoane cu handicap locomotor, el fiind o astfel de persoană

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. A Ș, cu domiciliul în loc.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.2. S.C. Eureko Asigurări S.A., loc.Bacău, str. Luminii, nr. 3, jud. Bacău

II. Obiectul sesizării

2.1. Petiția vizează săvârșirea unei fapte de discriminare prin faptul că la S.C. Eureko Asigurări S.A. nu există rampă de acces pentru persoane cu handicap locomotor.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 4112 din 20.05.2010, petentul sesizează faptul că este persoană cu handicap locomotor de gradul I și se deplasează în scaun cu roțile.

3.2. Petentul menționează faptul că este expert contabil și, în virtutea acestui fapt, este obligat să intre în mai multe instituții publice, în mod frecvent.

3.3. Petentul arată că la intrarea în sediul din Bacău a S.C. Eureko Asigurări S.A. nu există rampă de acces. Petentul precizează că accesul în firma menționată se face pe trei trepte și că el a încercat să discute cu

conducerea instituției care însă a refuzat discuția și l-a expediat în mod necivilizat.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

4.2. Prin adresa nr. 4915 din 18.06.2010 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 4914 din 18.06.2010 a fost citată partea reclamată, cu solicitarea unui punct de vedere referitor la petiție.

4.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 15.07.2010.

4.4. La termenul din data de 15 .07.2010 părțile au fost absente.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Petentul arată că este persoană cu handicap locomotor și nu a putut avea acces în incinta S.C. Eureko Asigurări S.A. deoarece nu exista rampă pentru persoane cu dizabilități și, în momentul în care a încercat să vorbească cu o persoană din conducerea societății comerciale menționate a fost refuzat și i s-a vorbit în mod nepolitic.

5.1.2. Petentul face referire la dispozițiile cuprinse în Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap care în art. 62 alin. 1 prevede că *“clădirile de utilitate publică, căile de acces, clădirile de locuit construite din fonduri publice, mijloacele de transport în comun și stațiile acestora, taxiurile, vagoanele de transport feroviar pentru călători și peroanele principalelor stații, spațiile de parcare, străzile și drumurile publice, telefoanele publice, mediul informațional și comunicațional vor fi adaptate conform prevederilor legale în domeniu, astfel încât să permită accesul neîngrădit al persoanelor cu handicap”*.

5.1.3. Alin. 3 din legea mai sus menționată prevede că *“costurile lucrărilor necesare pentru realizarea adaptărilor prevăzute la alin. (1) și (2) se suportă din bugetele autorităților administrației publice centrale sau locale și din sursele proprii ale persoanelor juridice cu capital privat, după caz”*.

5.1.4. Petentul menționează și prevederile art. 63 alin. 1 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap care dispune că *“autoritățile prevăzute de lege au obligația să elibereze autorizația de construcție pentru clădirile de utilitate publică numai în condițiile respectării prevederilor legale în domeniu, astfel încât să fie permis accesul neîngrădit al persoanelor cu handicap.”*

5.1.5. Petentul anexează punctului de vedere formulat o fotografie făcută la intrarea în sediul S.C. Eureko Asigurări S.A. în care se constată lipsa rampei de acces pentru persoanele cu dizabilități, copie după certificatul de handicap și după cartea de identitate.

5.1.6. Petentul menționează că a încheiat un contract de asigurare de viață cu S.C. Eureko Asigurări S.A. pentru pensie viageră, încheiat pe o

perioadă de 10 ani, a plătit taxa de încheiere a contractului, l-a semnat, urmând să fie semnat de conducerea societății și să-i parvină un exemplar de contract valabil, ceea ce nu s-a întâmplat. Mai mult, reprezentantele S.C. Eureka Asigurări S.A. Bacău (doamna directoare și doamna secretară) au început să îi telefoneze în mod insistent și să îl someze, imperativ și necivilizat, să plătească prima rată, în condițiile în care nu era clarificată problema contractului.

5.1.7. Din motivele expuse mai sus a atenționat conducerea că, pentru a avea posibilitatea să gestioneze contractul, este necesară respectarea Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată.

5.1.8. Petentul arată că sediul S.C. Eureka Asigurări S.A. din Bacău nu a avut niciodată niciun fel de rampă de acces (fixă sau mobilă). Amenajarea unei rampe de acces la sediul S.C. Eureka Asigurări S.A. Bacău nu se poate face decât pe domeniul public. Primăria Bacău acordă astfel de avize, se închiriază o suprafață de teren (proiecția în plan orizontal a rampei) și se rezolvă problema.

5.1.9. Petentul consideră că precizarea părții reclamante potrivit căreia *"...în locul unde este amplasată această rampă se află o gură de canalizare și nu se permite amplasarea unei rampe fixe"* nu este conformă cu realitatea. Dacă partea reclamată ar fi dorit și ar fi fost interesată de rezolvarea problemei pe cale legală, cu siguranță ca ar fi descoperit o posibilitate viabilă.

5.1.10. Petentul arată că nu dorește să afecteze imaginea firmei de asigurări, ci să își rezolve problemele, iar acolo unde legea îl ajută vrea să treacă peste consecințele handicapului, fiind îndreptățit să ceară respectarea legii. Mai mult, lipsa rampei este un fapt care nu poate fi anulat prin afirmația că au avut odată o rampă și că petentul dă dovadă de rea-credință și de ură personală.

5.1.11. Petentul consideră că este îndreptățit să acuze de rea-credință conducerea S.C. Eureka Asigurări S.A. Bacău, dar dorința sa este ca aceasta să poată dovedi existența rampei de acces, care respectă normele, gradul de înclinare a rampei și existența mâinii curente (balustrade), moment în care va considera obiectul petiției atins și problema închisă.

Sușinerile părții reclamante

5.2.1. Partea reclamată, respectiv S.C. Eureka Asigurări S.A., își exprimă punctul de vedere referitor la aspectele semnalate de petent, considerând că plângerea acestuia este neîntemeiată.

5.2.2. S.C. Eureka Asigurări S.A. arată că împrejurările expuse de petent și anume că acesta a încercat să discute cu conducerea instituției care însă l-a expediat într-un mod necivilizat nu sunt conforme cu realitatea, societatea fiind acuzată pe nedrept de fapte pe care nu le-a săvârșit.

5.2.3. Partea reclamată precizează că petentul s-a arătat nemulțumit de faptul că nu a beneficiat de o asigurare de viață din partea S.C. Eureka Asigurări S.A., însă acest lucru s-a datorat refuzului său de a plăti prima de asigurare conform condițiilor generale de asigurare care i-au fost aduse la cunoștință. Mai mult, încă de la data formulării cererii, petentul a avut o reacție ostilă determinată mai cu seamă de ura personală pe care o poartă la adresa

conducerii Agenției S.C. Eureka Asigurări S.A din Bacău, deoarece fiul petentului a colaborat în calitate de agent în cadrul Agenției din Bacău și a dorit să creeze dezamăgire în cadrul societății, susținând că pleacă la București fără niciun motiv.

5.2.4. Partea reclamată menționează că, pentru considerentele expuse mai sus, ușor se poate observa că S.C. Eureka Asigurări S.A din Bacău nu a săvârșit fapte care, potrivit legislației în vigoare, să constituie discriminare, atitudinea petentului dând dovadă de rea credință, încercând să defăimeze imaginea societății care se bucură de o recunoaștere internațională a calității produselor sale.

5.2.5. Cu privire la inexistența rampei de acces pentru persoanele cu handicap la Agenția S.C. Eureka Asigurări S.A din Bacău, conducerea societății invederează faptul că politica societății este aceea de a facilita accesul clienților la serviciile pe care le oferă, astfel *„agenții societății sunt cei care se deplasează la sediul sau domiciliul clientului pentru semnarea contractelor de asigurare, respectiv pentru colectarea primelor de asigurare”*, așa cum s-a întâmplat și în cazul petentului care a adresat către S.C. Eureka Asigurări S.A o cerere de asigurare de viață.

5.2.6. Conducerea S.C. Eureka Asigurări S.A precizează că sediul societății este dotat cu rampă de acces pentru persoanele cu handicap, inclusiv sediul agenției societății din Bacău. Partea reclamată menționează că în locul unde este amplasată această rampă se află o gură de canalizare și nu li se permite amplasarea unei rampe fixe, ci numai uneia mobilă.

5.2.7. Rampa mobilă la care face referire partea reclamată se montează doar în cazurile în care se prezintă la sediul agenției persoane cu handicap, dar în momentul redactării punctului de vedere al societății *“rampa a fost furată de persoane rău voitoare (mai ales că era din metal),”* astfel că dispozițiile imperative privind măsurile de combatere a discriminării au fost respectate de către S.C. Eureka Asigurări S.A pe de o parte prin existența rampei respective la sediul social al societății din București, cât și la sediul din Bacău, iar, pe de altă parte, prin disponibilitatea agenților care se pot deplasa la clienți.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Colegiul director ia act că, prin Legea nr. 448/2006, legiuitorul a reglementat obligația accesibilizării, prin adaptare, a clădirilor de utilitate publică, din fonduri proprii persoanelor juridice private sau fonduri publice în cazul instituțiilor. Astfel, potrivit art. 62 alin.1 și alin.3 *“Clădirile de utilitate publică, căile de acces, clădirile de locuit construite din fonduri publice, mijloacele de transport în comun și stațiile acestora, taxiurile, vagoanele de transport feroviar pentru călători și persoanele principalelor stații, spațiile de parcare, străzile și drumurile publice, telefoanele publice, mediul informațional și comunicațional vor fi adaptate conform prevederilor legale în domeniu, astfel încât să permită accesul neîngrădit al persoanelor cu handicap”*... “3) Costurile lucrărilor necesare pentru realizarea adaptărilor prevăzute la alin. (1) și (2) se suportă din bugetele autorităților administrației publice centrale sau locale și din sursele proprii ale persoanelor juridice cu capital privat, după caz”.

6.2. Art. 5 pct. 13 din Legea nr. 448/2006 definește clădirile de utilitate publică - "*clădirile aparținând instituțiilor publice și private care oferă populației diferite tipuri de servicii*".

6.3. Pe de altă parte, Colegiul ia act că, potrivit Legii nr. 448/2006 republicată, cu modificări și completări, în speță art. 100 alin.1 lit. b **„Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează: ... b) nerespectarea dispozițiilor art. 18-20, art. 21 alin. (3) și (4), art. 22, art. 23 alin. (1) și (2), art. 24, 30 și 31, art. 33 alin. (1), art. 34 alin. (3), art. 51 alin. (4), art. 55 alin. (1), art. 61-64, art. 65 alin. (1), (2) și (5), art. 66-68, art. 69 alin. (1), art. 70, 71 și art. 82, cu amendă de la 6.000 lei la 12.000 lei; ...”**

6.4. Potrivit art. 100 alin. 2 din Legea nr. 448/2006 republicată, cu modificări și completări ulterioare: **“(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor contravenționale** prevăzute la alin. (1) lit. a), **b**, d), e) și g) **se fac de către personalul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale**, împuternicit în acest sens prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale”.

6.5. În raport cu fondul plângerii și susținerile contradictorii ale părților, Colegiul reține că acestea sunt corelative sine qua non unor chestiuni de fapt însă, în strânsă legătură cu nerespectarea versus respectarea unei obligații ce incumbă în virtutea prevederilor Legii nr. 448/2006. Or, întrebarea legitimă care se naște în legătură cu aserțiunile deduse analizei și susținerile părților este în ce măsură Colegiul se poate pronunța în legătură cu nerespectarea dispozițiilor art. 62 din legea privind protecția persoanelor cu dizabilități.

6.6. În plus, Colegiul este de opinie că prevederile Directivei 2000/78/CE privind cadrul general al egalității de tratament în domeniul angajării și ocupării, transpusă în dreptul național prin O.G. nr. 137/2000 republicată nu au incidență în prezenta cauză, întrucât fondul dedus soluționării nu vizează un aspect de discriminare în domeniul ocupării sau angajării, ori neasigurarea adaptării rezonabile la locul de muncă. Acest fapt rezultă atât din susținerile invocate de petent, cât și din domeniul de aplicare al Directivei 2000/78/CE, în terminis prevăzut în art. 3. Pe de altă parte, chiar dacă am prezuma că în cauză s-ar pune în discuție dreptul de acces la locuri publice, esența activității derulate de partea reclamată o constituie acordarea unui serviciu, nu accesul la un loc deschis publicului larg. Ceea ce ar interesa este că un serviciu să fie acordat fără discriminare. Or, părțile nu contestă, în esență, caracterul potențial discriminatoriu al unor servicii, dimpotrivă indicându-se ca acestea pot fi acordate inclusiv la domiciliul clienților care suferă de dizabilități locomotorii.

6.7. Acest fapt nu înlătură caracterul esențial al accesibilității prevăzut în beneficiul persoanelor cu dizabilități, însă obiectul plângerii, sub aspectul alegației de nerespectare a unei obligații prevăzute și sancționate contravențional de o lege specială (n.n. legea nr. 448/2006), nu poate fi preluată ratione materiae de Colegiul director al CNCD.

6.8. Având în vedere obiectul petiției, pozițiilor exprimate de părți și legislația incidentă, Colegiul director constată neincidența în cazul semnalat a dispozițiilor O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 6 voturi pentru și 1 vot împotriva** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. neincidenta prevederilor O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în ceea ce privește aspectele sesizate de petent;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

Opinie separată exprimată de Haller István

1. **Directiva 2000/78/EC din 27 noiembrie 2000 privind cadrul general al egalității de tratament în domeniul angajării și ocupării**, adoptată de Uniunea Europeană, prin art. 5, enunță principiul acomodării rezonabile a persoanelor cu dizabilități. Conform acestui principiu, angajatorii au obligația de a asigura accesul persoanelor cu dizabilități la locurile de muncă, în condiții rezonabile.

2. În România, **Directiva 2000/78/EC** este implementată prin **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare**, ordonanță care totodată implementează și **Directiva nr. 2000/43/EC din 29 iunie 2000 privind implementarea principiului egalității de tratament între persoane bazată pe origine rasială sau etnică**, respectiv și **Protocolul nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului**. În consecință, prevederile **O.G. nr. 137/2000** au fost extinse de la egalitatea de tratament în domeniul angajării și ocupării la toate domeniile vieții publice (domeniul aplicabil este prevăzut de alin. 1 al art. 2 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „în domeniul politic, social și cultural sau în orice alt domeniu al vieții publice”).

3. Extinderea principiului de acomodare rezonabilă în toate domeniile vieții publice înseamnă asigurarea accesului persoanelor cu dizabilități la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice. Acest drept este prevăzut în mod expres prin lit. f, alin. 2 al art. 1 din **O.G. nr. 137/2000**, republicată.

4. Spațiul din fața unui bloc este domeniu public, iar scara blocului este proprietatea comună a colocationarilor, și nu proprietatea privată a unei singure persoane. Atât accesul din afară în scara blocului cât și accesul din bloc spre spațiul din fața blocului este acces într-un loc destinat folosinței publice. Prin urmare, principiul acomodării rezonabile trebuie extins și asupra accesului în apartamentele de blocuri și asupra accesului din apartamentele blocului în afara lor.

5. Conform principiului acomodării rezonabile, accesul persoanelor cu dizabilități trebuie asigurat în blocuri dacă există astfel de solicitări și solicitarea este motivată. Solicitarea de către o locatară cu dizabilități locomotorii de a realiza o rampă la intrarea în bloc este motivată și corespunde principiului acomodării rezonabile.

6. Atât autoritățile publice locale, cât și coproprietarii (prin asociația de locatari) au obligația de a participa la costurile asigurării accesului unei persoane cu dizabilități în scara blocului. Cota cu care participă ele trebuie să fie proporțională cu posibilitățile lor. **Directiva 2000/78/EC** utilizează noțiunea de acomodare rezonabilă întocmai pentru a preveni solicitările exagerate ce ar putea apărea.

7. Aceste principii de bază, ce rezultă din legislația pentru combaterea discriminării, sunt puse în aplicare prin **Legea nr. 448 din 6 decembrie 2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap**, art. 61-71.

8. Conform alin. 3, art. 62 al **Legii nr. 448/2006**, costurile lucrărilor necesare pentru realizarea adaptărilor se suportă și din bugetele autorităților administrației publice locale.

9. Consider că lucrările necesare realizării unei rampe includ și realizarea proiectelor, întocmirea actelor necesare avizării etc., prin urmare costurile de realizare a acestora trebuie să beneficieze de sprijin financiar din partea autorităților locale.

10. Consider totodată că faptele trebuiau analizate și în momentul formulării petiției, când a existat o respingere totală din partea autorităților locale față de asigurarea accesului petentei în și din apartament.

În consecință, constat că faptele reclamatului au constituit discriminare în momentul formulării petiției și constituie discriminare și în momentul actual, conform art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare**, republicată, împiedicând accesul unei persoane cu dizabilitate locomotorie la locuri destinate folosinței publice.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare**, republicată și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER István – Membru

JURA Cristian – Membru

POP Ioana – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

VLAȘ Claudia Sorina - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

